

Iedziedāsim un iedancosim gaisu, ko elpojam!

Senās tautasdziesmas veidotas tā, ka to melodija un vārdi veido ap mums labvēlīgu vidi, un caur to uzlabo mūsu dzīvi. Arī tautas dejas, kas radušās no senās rituālās kustības, lieliski veido labvēlīgu gaisa vilni.

Uzdodot jautājumu: „Kur mēs dzīvojam?” nākas dzirdēt visdažādākās atbildes, taču parasti cilvēki neiedomājas par vienu no mums svarīgākajām vidēm – gaisu. Ja mēģināsim kādu brīdi neelpot, ļoti skaidri izjutīsim, cik gaiss mums ir svarīgs. Tas ir gan mums apkārt, gan mūsos, gaiss ir vide, ar kuru saskaramies visu laiku, bez kura nevaram dzīvot. Loģiski būtu piekrist, ka tik svarīga vide tieši ietekmē mūsu dzīvi. Tātad, jo labāks gaiss, jo labāka dzīve! Ko tad mēs saprotam ar labu gaisu? Esam paraduši vērtēt gaisu pēc tā bioķīmiskajām īpašībām – tīrs, svaigs, smaržīgs, u.t.t. Taču bez tā gaisam ir arī enerģētiskās īpašības, un tieši tās mums ir visvieglāk ietekmēt. Vietā kur mēs dzīvojam parasti nav mūsu spēkos mainīt gaisa bioloģisko kvalitāti, taču mēs varam padarīt gaisu mums enerģētiski labvēlīgāku, un caur to tieši uzlabot vidi, kurā dzīvojam, un tātad arī uzlabot savu un līdzcilvēku dzīvi.

Mūsu senči ir atstājuši mums lielisku iespēju uzlabot gaisu – dziedot tautas dziesmas un dejojot tautas dejas. Padomāsim, kas notiek ar gaisu dziedot. Mēs iedarbojamies uz to ar elpu un skaņu, tādējādi radot noteiktu gaisa vilni, un programmējam gaisu ar informāciju, kas ietverta dziesmas vārdos. Tādējādi mēs būtiski mainām apkārtējo gaisu. Iespējams, tas arī ir iemesls, kāpēc mums šodien tik ļoti patīk dziedāt „vecmodīgās” tautas dziesmas un „nemodernās” tautas dejas – caur tām mēs jūtamies labāk.

Un tas nav vienīgais iemesls. Papildus spēks slēpjas tautas dziesmu tekstos. Ja uzmanīgi analizējam tos, bieži vien dziesmas teksts liekas neloģisks, jocīgs vai pat absurds. Tam ir vienkāršs iemesls – tekstā slēpta dziļāka informācija, nekā to redzam ar virspusēju skatu. Tautas dziesmās ieprogrammēti mūsu dzīvei nozīmīgi notikumi, dabas norisēm atbilstoša pasaules uztvere, pat fiziskā veselība, un daudzas citas lietas. Līdz ar to dziedot vai pat tikai klausoties tās, mēs kārtojam dzīvi labāku. Protams, ja paši dziedam, rezultāti būs spēcīgāki, mēs tomēr dodam pasaulei uzdevumu ar mūsu enerģiju, tātad paši baudīsim labākos rezultātus.

Domājams, ka tautas dziesmu un deju tapšana veidolā, ko šodien pazīstam, saistīta ar laiku, kad mūsu tautas garīgā kultūra tika apkarota un aizliegta. Līdz ar to senču sakrālos rituālus tieši veikta kļuva arvien grūtāk, to vadītāju (priesteru, zintnieku) kļuva arvien mazāk, un lai nodrošinātu tautai iespēju turpmāk izmantot mūsu sakrālo spēku, sakrālā rituālā kustība tika ietērpta tautas dejās, un sakrālā skaņa un informācija – tautas dziesmās. Tādējādi turpmāk tautas pašas uzdevums bija darīt to, ar ko agrāk nodarbojās priesteri – mijiedarboties ar pasaules sakrālo daļu savu mērķu sasniegšanai. Dziedot un dejojot. Tāpēc dziesmu un deju tradīcijas arī esam saglabājuši līdz mūsdienām, mēs rodam tajās spēku un uzlabojam savas dzīves.

Arī šodien mums joprojām iespēja tieši izmantot mūsu „tēvu tēvu mestās laipas” savas dzīves uzlabošanai. Dziedāsim tautas dziesmas un dejosim tautas dejas, būsīsim spēcīgi un turēsīsim godā savu tautu, zemi un valodu!

Visas šīs un vēl daudzas citas lietas varēs mācīties un kopt ikgadējā latviešu saietā *Trejdeviņi*, kas šogad notiks no 5. līdz 11.augustam Palsmanē. Saiets būs lieliska iespēja sanākt kopā un veselas nedēļas garumā mācīties latvisko, kopt latvisko, būt latviskajā un kopā veidot to, pēc kā visi ilgojamies – garīgi vienotu un stipru tautu.